

збереженні, аналізі та представленні цифрової інформації у відкритому доступі та при використанні у міжнародних кримінальних розслідуваннях та розслідуваннях у сфері прав людини. Крім того, Протокол наголошує на стандартах розслідування порушень міжнародного права, включаючи порушення прав людини та порушення міжнародного кримінального права, включаючи військові злочини, злочини проти людяності та геноцид. Вказівки, передбачені Протоколом, можуть бути застосовані до інших видів розслідувань, у тому числі для національних чи муніципальних судів [3].

Виходячи з наведеного, імпонує й сучасна думка українських науковців, що «електронні докази – це докази у кримінальних провадженнях, які можна отримати в електронній формі. Електронні докази отримують за допомогою електронних пристроїв, комп'ютерних носіїв інформації, а також комп'ютерних мереж, у тому числі через мережу Інтернет. Вони стають доступними для сприйняття людиною після обробки засобами комп'ютерної техніки» [4, с. 5].

Як підсумок, всі наведені теоретичні положення та думки наукових шкіл логічно було б висвітлити в національному законодавстві, що стосується виявлення та процесуального закріплення доказової інформації. Це дасть змогу забезпечити невідворотне покарання представників «народу-варварів» з геноцидальними настроями співіснування на нашій планеті. Цифровий світ та інтелектуальні нейромережі зокрема – це інструмент, який взмозі у недалекому майбутньому відтворити реальну картину окремих подій, виходячи з конкретних даних та інформації, яка буде зібрана про них як вихідні показники відтворення минулої реальності.

Література

1. Поляков Є. Оперативно-розшукова діагностика як засіб протидії кримінальним правопорушенням в умовах воєнного стану. Протидія кримінальним правопорушенням в умовах воєнного стану : збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції в авторській редакції, (м. Кропивницький, 27 жовтня 2022 року). Кропивницький, 2022. 367 с.
2. Про національну поліцію Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII із змінами і доп. // Відомості Верховної Ради. 2015. № 40-41. – Ст. 379. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
3. Протокол Берклі з ведення розслідувань з використанням відкритих цифрових даних: практичний посібник. Режим доступу: <https://www.law.berkeley.edu/wp-content/uploads/2022/03/Berkeley-Protocol- Ukrainian.pdf>
4. Використання електронних (цифрових) доказів у кримінальному провадженні : метод. реком. / М. В. Гуцалюк, В. Д. Гавловський, В. Г. Хахановський та ін. ; за заг. ред. О. В. Корнейка. Вид. 2-ге, доп. Київ : Вид-во Нац. акад. внутр. справ, 2020. 104 с.

Глущенко І. О.

курсант факультету № 4 Харківського національного університету внутрішніх справ

Світличний В. А.

доцент кафедри протидії кіберзлочинності факультету №4 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат технічних наук, доцент

ІНТЕРНЕТ-СВОБОДА ТА ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЇ

Вступ. Інтернет-свобода та право на інформацію є невід'ємною частиною сучасного суспільства, оскільки вони сприяють розширенню прав людини та прозорості

уряду. У сучасному світі, де інформація є ключовим ресурсом, інтернет-свобода та право на інформацію відіграють важливу роль у забезпеченні індивідуальних прав та свобод. Інтернет забезпечує доступ до безлічі джерел інформації, що дозволяє людям бути критичними мислителями та активними учасниками громадського життя [1].

Виклад основного матеріалу. Забезпечення інтернет-свободи має велике значення для розвитку демократії та громадянського суспільства. Це дає людям можливість висловлювати свої думки, обмінюватися ідеями та відстоювати свої права [2]. Наприклад, інтернет-активісти та блогери використовують інтернет для розголошення фактів про порушення прав людини, корупцію та недостатню прозорість урядових структур.

Право на інформацію є необхідною складовою демократичного суспільства. Важливо, щоб громадяни мали доступ до різноманітної та незалежної інформації, яка дозволяє їм приймати обґрунтовані рішення та контролювати дії уряду [3]. Право на інформацію також сприяє боротьбі з корупцією та забезпеченню відповідальності владних структур.

Однак, існує загроза інтернет-свободи та праву на інформацію через практики цензури і контролю соціальних медіа та інших онлайн-платформ. Уряди та недемократичні режими активно блокують доступ до інформації та обмежують свободу висловлювання. Такі дії позбавляють людей можливості отримувати незалежну інформацію та висловлювати свої думки [1].

Для забезпечення інтернет-свободи та права на інформацію необхідно прийняти кроки на рівні національних та міжнародних організацій. Уряди мають розробити та здійснювати законодавчі заходи, які гарантуватимуть свободу доступу до інформації та захищатимуть права користувачів Інтернету. Крім того, потрібно сприяти розвитку технологій, що дозволяють обходити блокування Інтернету та цензуру [2].

Усім зацікавленим сторонам, включаючи уряди, технологічні компанії та громадські організації, слід співпрацювати для забезпечення інтернет-свободи та права на інформацію. Це може включати розробку та впровадження технологій, які будуть захищати приватність користувачів та запобігатимуть цензурі [3].

Висновки: Усім нам, як активним користувачам Інтернету, важливо пам'ятати про значення інтернет-свободи та права на інформацію. Ми повинні бути відповідальними користувачами, пропагувати ці цінності та вимагати їх забезпечення від наших урядів та організацій [1-3]. Тільки тоді ми зможемо сприяти розвитку демократії, захищати права людини та забезпечувати прозорість уряду.

Література

1. Global Internet Freedom: Can Censorship and Freedom Coexist?. Digital Commons@DePaul. URL: <https://via.library.depaul.edu/jatip/vol13/iss1/9/>
2. The case for unfettered internet freedom. The Daily Star. URL: <https://www.thedailystar.net/views/opinion/news/the-case-unfettered-internet-freedom-2137706>
3. Policy Recommendations: Internet Freedom. Freedom House. URL: <https://freedomhouse.org/policy-recommendations/internet-freedom>